

Siūlytina iš esmės pertvarkyti teismų teritorinį teisingumą, kad liktų ne daugiau nei 3-5 apylinkės teismai, neišskiriant teismų rūmų teisingumo.

Šiuo metu bent jau apylinkės teismų efektyvumo stoka yra dėl teritorinio teisingumo, t. y. esamas teritorinis teisingumas sukuria didžiulę našta tiek apylinkių tiek apygardų teismams ir papildomą lėšų poreikį. Kadangi Lietuva yra gan maža, teritorinio teisingumo apskritai galėtų nebūti, o bylos pirmojoje instancijoje būtų skiriamos tiems veikiantiems teismų rūmams, kurie būtų realiai arčiausi asmens deklaruotos gyv. vietos, vertinant teisėjų realų darbo krūvį. Tik taip apylinkės teisėjų darbo krūvis būtų išlygintas ir būtų realu suskaičiuoti koks yra tikrasis apylinkės teisėjų poreikis. Panaikinus apylinkės teismų teritorinį teisingumą, nebūtų prasmės ir apygardos teismų teritoriniam teisingumui. Kad teisingumo panaikinimas padeda išlyginti teisėjų darbo krūvius, atspindi ir visai neseniai pritaikytas teismo įsakymų teisingumo panaikinimas. Teisingumo panaikinimas neapsunkintų šalių teisės ir pareigos atvykti į teismo posėdžius, nes teismuose gan plačiai taikomi mišrūs nuotoliniai posėdžiai, kai bylos šalims leidžiama prisijungti prie teismo posėdžio ir jame dalyvauti nuotoliniu būdu. Turėti esamą teritorinį suskirstymą yra per didelė prabanga, valstybei, kuri neturi pakankamai resursų ir skaičiuoja kiekvieną eurą. Esamą teritorinio teisingumo neefektyvumą parodo ir tai, kad kai kuriuose teismų rūmuose dirba po 2-5 teisėjus. Tokiu atveju teismo rūmų išlaikymo kaštai ženkliai išauga, sudėtinga tolygiai paskirstyti bylas.